

Beleid Kindveiligheid

Gedragscode voor JmeO Nederland

Deze gedragscode voor Jeugd met een Opdracht Nederland (JmeO) is tot stand gekomen om het welzijn en de veiligheid van kinderen te waarborgen en hen te beschermen tegen misbruik en verwaarlozing. Ook wil het onze stafmedewerkers, vrijwilligers en JmeO helpen beschermen tegen valse aanklachten.

Dit beleid is samengesteld om zo dicht mogelijk te blijven bij de richtlijnen van de Nederlandse overheid.

Dit beleid is opgesteld in overeenstemming met de internationale *YWAM Child Protection Guideline*. **Een kind is** een persoon onder de leeftijd van 18 jaar.

Waar **JmeO** genoemd wordt in dit document, gaat dit over een project/school/training/team/programma/locatie, onder de verantwoordelijkheid van JmeO dan wel een persoon die functioneert onder de leiding van JmeO (werkend dan wel studerend).

Dit beleid is een vereiste voor iedereen binnen JmeO om zich aan te houden. Het is goedgekeurd door het Core Leiderschapsteam (CLT) en ondertekend door het bestuur van JmeO in december 2022. Evaluatie en eventuele herziening door het Team Kindveiligheid en het CLT vindt niet later plaats dan in september 2024.

Inhoudsopgave

Deel 1 - Voor alle JmeO'ers	3
1. Verklaring van toewijding	3
2. Gedragscode	4
3. Vormen van kindermisbruik	5
4. Richtlijnen en procedure bij verdenking of melding van misbruik	6
Vertegenwoordigers	8
5. Verklaring Kindveiligheid	9
Deel 2 - Voor leidinggevenden	10
6. Rekrutering, screening en aanname	10
7. Protocol voor het aannemen van hen die het Beleid Kindveiligheid niet kunnen ondertekenen	11
Deel 3 - Voor vertegenwoordigers Kindveiligheid	12
8. Taken vertegenwoordigers Beleid Kindveiligheid	12
9. Vaststelling misbruik - Waarschuwingssignalen	12
10. Protocol voor het rapporteren van zorgen over kindermishandeling	15
11. Afwegingskader	18
Bijlage 1 - Beleid Kindveiligheid & verklaring	19
Bijlage 2 - Formulier voor verslaglegging incidenten Kindveiligheid	20
Bijlage 3 - Vragen om in de referentieformulieren op te nemen	24
Bijlage 4 - Voorbeeld e-mail voor kandidaten die de verklaring niet tekenen	25
Bijlage 5 - Mogelijke vragen die tijdens het gesprek aan de orde komen	26
Bijlage 6 - Mogelijke vragen die tijdens het gesprek met ouders gebruikt kunnen worden	27
Bijlage 7 - Gevallen van kind tot kind, waarbij sprake is van seksuele activiteit of pesten	29

Deel 1 - Voor alle JmeO'ers

Kinderen zijn het eigendom van de HEERE ... Ps. 127:3a

1. Verklaring van toewijding

- 1.1. JmeO zet zich in voor het welzijn van kinderen en jongeren. Van JmeO studenten, stafmedewerkers en leiders wordt verwacht dat ze positieve ondersteunende relaties aangaan met kinderen, adolescenten en volwassenen in alle aspecten van onze missie.
- 1.2. JmeO is tegen alle vormen van kinderuitbuiting en kindermishandeling. JmeO vindt dat alle kinderen er recht hebben op bescherming tegen misbruik ongeacht ras, sociale achtergrond, leeftijd, geslacht, huidskleur, handicap, religie, nationaliteit of overtuigingen.
- 1.3. JmeO zet zich in voor de bescherming van de rechten en het welzijn van kinderen. Dit omvat de VN-kinderrechtenverdragen.
- 1.4. Alle kinderen zijn waardevol, omdat ze gemaakt zijn naar het beeld van God. Daarom moeten alle kinderen met respect en met zorg behandeld worden op manieren die God eren.
- 1.5. Als er enig redelijk vermoeden bestaat dat een kind wordt misbruikt of uitgebuit, dan is het de verantwoordelijkheid van iedereen om te spreken over zijn zorgen daaromtrent en zich ervan te verzekeren dat er actie wordt ondernomen. Dit met inachtneming van de hoogst mogelijke vertrouwelijkheid.
- 1.6. Er zijn preventieve maatregelen nodig om niet alleen kinderen te beschermen tegen misbruik door JmeO of haar bezoekers, maar ook om iedereen te beschermen die betrokken is bij JmeO, waarmee de integriteit van de organisatie te beschermd wordt.
- 1.7. JmeO bevestigt dat de primaire verantwoordelijkheid en het gezag voor het welzijn en de bescherming van de kinderen bij de ouders ligt. Als gemeenschap moeten we al het mogelijke doen om de ouders te helpen en aan te moedigen in deze verantwoordelijkheid zodat een kind in een veilige omgeving opgroeit.

Met deze verklaring van toewijding voor de bescherming en het welzijn van onze kinderen, willen we dit Beleid Kindveiligheid voor JmeO beginnen. Het bevat een gedragsprotocol, een verklaring waarvan ondertekening vereist is, specifieke richtlijnen voor hoe te reageren op gemeld of vermoed misbruik, en aangewezen vertegenwoordigers van het Beleid Kindveiligheid.

Het Beleid Kindveiligheid heeft vier belangrijke functies:

- het welzijn van de kinderen beschermen en bewaken
- volwassenen beschermen tegen valse beschuldigingen
- de integriteit van de organisatie beschermen
- richtlijnen geven over hoe te reageren wanneer er meldingen zijn van vermoedelijk misbruik

2. Gedragscode

- 2.1 JmeO verwacht dat iedereen respect en waardigheid toont aan alle kinderen. In de manier waarop we met en over hen spreken, we ons in hun tegenwoordigheid gedragen.
- 2.2 Iedereen binnen JmeO wordt gevraagd een verklaring te ondertekenen die aangeeft dat hij: het beleid heeft gelezen, geen kind misbruikt en/of mishandeld heeft, zich zal houden aan het afgesproken beleid en begrijpt dat er actie wordt ondernomen in geval van ongepast gedrag.
- 2.3 Als je denkt dat een kind gedisciplineerd moet worden, dan doe je dat niet zelf. Je informeert de ouders of de verantwoordelijke en laat het verder aan hen over.
- 2.4 Het disciplineren door de ouder of de verantwoordelijke mag het kind nooit vernederen of ertoe leiden dat het zich minderwaardig voelt. Een kind een tik geven (of slaan) is in Nederland tegen de wet.
- 2.5 Geef een kind onder de 12 jaar, zonder de toestemming van de ouders of de verantwoordelijke, geen eten of drinken. (Dit mede vanwege mogelijke allergieën.)
- 2.6 Niemand mag een kind op ongepaste manier aanraken of het blootstellen aan ongepast materiaal zoals pornografische video's, foto's, of literatuur. Een algemene vuistregel voor het ongepast aanraken is om een kind niet aan te raken op plekken die normaal gesproken door ondergoed bedekt zijn. **Deze 'aanrakingsgrenzen' van het kind moeten te allen tijde worden gerespecteerd.**
- 2.7 Volwassenen zullen altijd verantwoordelijk worden gehouden voor hun eigen gedrag en kunnen nooit de schuld op een kind afschuiven, ook niet als het kind hen 'uitdaagt' of zich op een 'verleidelijke' manier gedraagt.
- 2.8 Een volwassene zal zonder de toestemming van de ouders niet alleen met een kind zijn (lees: op een plaats waar je niet door anderen gezien kunt worden). Vraag altijd de toestemming van een ouder voordat je het kind uit hun zicht meeneemt. Overtuig je ervan dat de ouders altijd weten waar jij met hun kind bent.
- 2.9 Als er zorgen over het welzijn van een kind opkomen, informeer dan een van de vertegenwoordigers van het Beleid Kindveiligheid en volg zijn advies op.
- 2.10 Als kinderen toezicht nodig hebben dan raadt JmeO het in alle situaties sterk aan dat er ten minste twee mensen aanwezig zijn die verantwoordelijk zijn. Van niemand mag verwacht worden om op meer kinderen toezicht te houden dan dat hij zelf denkt aan te kunnen.
- 2.11 Als kinderen die ouder zijn dan 10 jaar, tijdens een programma van JmeO apart van hun eigen gezin gehuisvest moeten worden, dan dienen de jongens en de meisjes gescheiden slaapkamers te hebben. De kinderen moeten onder het toezicht van een volwassene staan die of in dezelfde kamer (mits zelfde sekse) slaapt, of op een plaats waar iedereen hem weet te vinden als er hulp nodig is. Gedurende deze tijd blijven de punten 2.8 en 2.10 uiteraard van kracht.
- 2.12 Iedereen binnen JmeO zal in zijn communicatie over kinderen een beeld reflecteren dat recht doet aan het kind. JmeO zal in haar publicaties, tekst en/of foto's zeer zorgvuldig zijn in het beschermen van de identiteit en de specifieke geografische locatie van kinderen. Publicaties vinden alleen plaats met toestemming van de ouders.

Als deze gedragscode wordt overtreden, moet dit worden gemeld aan een van de vertegenwoordigers van het Beleid Kindveiligheid.

3. Vormen van kindermisbruik¹

Wat is kindermisbruik? Misbruik kan verschillende vormen aannemen.

Lichamelijke mishandeling

Elke opzettelijk veroorzaakte lichamelijke verwonding bij een kind.

Emotioneel misbruik

Een gedrag dat de emotionele ontwikkeling of gevoel van eigenwaarde van het kind negatief beïnvloedt. Dat kan bedreiging zijn, constante kritiek, vernedering, afwijzing, intimidatie, alsmede het onthouden van liefde, aanmoediging, leiding of discipline. Dat houdt ook in het zien of horen van lichamelijk geweld of wreed, bedreigend verbaal geweld tussen ouders onderling of jegens de andere (eventueel gescheiden) ouder.

Seksueel misbruik

Het betrekken van een kind of jongere bij seksueel gedrag of activiteiten. Dat kan direct lichamelijk contact inhouden of activiteiten waarbij geen lichamelijk contact wordt gemaakt, maar waarbij een kind of jongere kijkt naar seksuele handelingen, of het tonen van pornografisch materiaal door sociale media of enige andere vorm.

Geestelijk/religieus misbruik

Het ondermijnen van de geestelijke gezondheid van een kind op een zodanige manier dat het verzwakt of een achterstand oploopt. Vaak wordt bij deze vorm van misbruik gebruik gemaakt van manipulatie waarin religie, God of geloof gebruikt worden om controle over het kind uit te oefenen en er ongeoorloofde macht over te hebben. Het gebruiken van kinderen om doelen van volwassenen na te streven.

Verwaarlozing

Het tekortschieten van de volwassene(n) die verantwoordelijk is (zijn) voor het kind, om te voorzien in de basisbehoeften zoals eten, bescherming en verzorging. Niet tegemoet komen aan de emotionele behoeften van liefde, aandacht en bemoediging van het kind. Tekort schieten in het stimuleren van de sociale, cognitieve of lichamelijke ontwikkeling van het kind al naar gelang zijn persoonlijke noden, het tekortschieten in het herkennen van een speciale scholingsbehoeften en daaraan de nodige aandacht geven.

Getuige zijn van huiselijk geweld

Huiselijk geweld is geweld in de thuisomgeving, dit kan zijn tussen (ex) partners, familieleden en vrienden. Dit geweld kan fysiek, emotioneel of verbaal zijn. Wanneer kinderen hier regelmatig getuige van zijn (zien of horen), zal dit hun veiligheidsgevoel ernstig beïnvloeden en kunnen de gevolgen voor hen hetzelfde zijn alsof ze zelf zijn mishandeld of misbruikt.

¹ <https://www.augio.nl/kindermishandeling/vormen-van-kindermishandeling>

Jonge mensen en seksueel misbruik

Een derde van de seksuele misdrijven tegen kinderen wordt gepleegd door personen onder de 18 jaar. Sommigen van hen zullen daarmee doorgaan als ze volwassenen zijn. Het wordt ook seksueel misbruik genoemd als de persoon die het misbruik pleegt, nog geen 18 jaar is.

96 Procent van de kinderen die mishandeld zijn, is mishandeld door de biologische ouder. In alle jaren betreft het in de meerderheid van de gevallen emotionele verwaarlozing gevolgd door fysieke verwaarlozing. Seksueel misbruik wordt het minst gemeld. Bij 29 procent van de kinderen die mishandeling hebben meegemaakt was er sprake van meer dan één vorm van mishandeling (bron: <https://www.nji.nl/Kindermishandeling-Probleemschets-Cijfers>).

4. Richtlijnen en procedure bij verdenking of melding van misbruik

4.1 Wat te doen bij zorgen, vragen of een vermoeden van kindermishandeling.

Neem contact op met de vertrouwenspersoon voor een advies. Deze gaat met je meedenken over eventuele volgende stappen.

4.2 Wanneer is er sprake van een melding bij het CSP-team

Wanneer is iets een (interne) MELDING?

Wanneer een probleem met betrekking tot een met naam genoemde persoon of personen wordt gemeld aan een CSP-lid met betrekking tot de veiligheid van kinderen, OF wanneer een situatie leidt tot het bijeenroepen van het hele kinderveiligheidsteam, moet dit worden beschouwd als een melding en moet dit altijd aan de basis worden gemeld aan de basis leiders* van de betreffende basis. De informatie over de melding dient dus uitsluitend bij de leden van het CSP-team en de basisleiders* bekend te zijn.

Soms kan een algemene adviesvraag worden gesteld aan een CSP-lid die geen met naam genoemde personen omvat of de noodzaak om het bredere team bij elkaar te brengen voor advies, dit wordt dan niet als melding beschouwd. Het is aan het CSP-lid om te beslissen wanneer hij advies wil inwinnen bij het CSP-team (dan wordt het een melding), of om feedback te vragen over de situatie aan de basis leiders of leiders team.

*Voor YWAM Amsterdam, is dit de basis leider die verantwoordelijk is voor de community/campus (niet alle 5 de basis leiders).

4.3 Het vermeende misbruik

1. met een of meerdere slachtoffers
2. kan recent of in het verleden hebben plaatsgevonden
3. kan eenmalig of verspreid over weken, maanden of jaren hebben plaatsgevonden
4. vond plaats op deze locatie of elders

4.4 Vermoeden van misbruik

1. Deel je vermoeden met een vertegenwoordiger van het Beleid Kindveiligheid wanneer je denkt dat er een reden is om je zorgen te maken.
2. In geval van twijfel is het altijd beter om te vroeg te handelen en alert te zijn dan later spijt te hebben.
3. De vertegenwoordiger zal met je gaan zitten en noteren wat je gehoord en gezien hebt.
4. Zodra je hoort van misbruik of misbruik vermoedt, nemen we vooralsnog vertrouwelijkheid in acht. **Dat betekent dat we er niet met mensen over praten die niet bij de zaak betrokken zijn.** Mensen die dat wèl zijn: de melder(s), het vermoedelijke slachtoffer, de ouder/verzorger (familie) van het slachtoffer, het Team Beleid Kindveiligheid, de basis leider(s). Zo nodig de nationale leider(s) en het bestuur.
5. Deze gedragslijn van vertrouwelijkheid is nodig om ongewenste betrokkenheid van anderen te voorkomen en om verzekerd te zijn van een zorgvuldige behandeling van de zaak. We moeten voorkomen dat zich geruchten gaan vormen en dat mensen ten onrechte als schuldig bevonden worden.

4.5 Te volgen procedure wanneer een kind vertelt over misbruik

1. Blijf rustig, toon geen blijken van afschuw, luister aandachtig, stel geen suggestieve vragen. Suggereer geen antwoorden in je vraag, want dat kan het geheugen van het kind beïnvloeden. Vraag bijvoorbeeld: 'Waar heeft hij je aangeraakt?' in plaats van: 'Heeft hij je borsten aangeraakt?'
2. Neem het kind serieus. Let op non-verbale signalen. Stel geen 'maar'- en 'waarom'-vragen. Verzeker het kind dat hij/zij er goed aan heeft gedaan dit te melden en verzekert het kind dat wat gebeurd is, niet zijn schuld is.
3. Beloof nooit geheimhouding, maar laat het kind weten dat je anderen moet informeren om op een juiste manier te kunnen omgaan met deze situatie. Wanneer misbruik heeft plaatsgevonden, kan het zijn dat dat gemeld moet worden bij de politie en/of bij Veilig Thuis. Laat het kind weten dat je een vertegenwoordiger van het Beleid Kindveiligheid zult informeren.
4. Onthoud dat alles wat gedeeld is, strikt vertrouwelijk is tussen jou, het slachtoffer, de ouder/verzorger, de vertegenwoordiger van het Beleid Kindveiligheid en de basis leider(s). **Dat betekent dat we er niet met mensen over praten die niet bij de zaak betrokken zijn.**
5. Laat het kind niet aan zijn lot over. Besef dat hij/zij nu extra kwetsbaar is omdat het misbruik in het licht is gebracht.
6. Geef de informatie nog dezelfde dag door aan een vertegenwoordiger van het Beleid Kindveiligheid. Doe dat zo mogelijk samen met het betreffende kind.
7. De vertegenwoordiger Beleid Kindveiligheid zal een afspraak met je maken en voor een gesprek en de informatie noteren
8. De vertegenwoordiger Beleid Kindveiligheid zal de andere leden van zijn team op de hoogte brengen. Samen zullen ze beslissen welke stappen ondernomen moeten worden.

4.6 Communicatie

1. Bij voorkeur zo beperkt mogelijk houden om alle betrokkenen te beschermen. Waar nodig wordt vertrouwelijkheid afgesproken met alle betrokkenen (zie 4.2.4).

2. Openbaar maken van informatie over vroeger of actueel misbruik van kinderen alsmede betrokkenen, wordt beperkt tot de direct betrokken en/of getroffen personen, en tot hen die betrokken zijn in het proces van verslaglegging.
3. In die gevallen waarin communicatie naar een bredere groep van stafmedewerkers of studenten of naar de hele gemeenschap noodzakelijk is, wijst de basis leider een woordvoerder aan, of doet dit zelf.
4. In het geval van verdachte of gerapporteerde incidenten omtrent misbruik, is het nodig dat het nationale leiderschap een woordvoerder aanwijst die het contact met de media onderhoudt en indien nodig ook met geheel JmeO.
5. Indien er een bevestigd geval van misbruik bekend is, en de betreffende persoon is werkzaam of meldt zich aan als staf op een andere JmeO-basis, dan hebben wij de verantwoordelijkheid om de leiders van die basis op de hoogte te brengen.

4.7 Nazorg

In alle gevallen van gerapporteerd misbruik of beschuldigingen moet passende (na)zorg aan alle betrokkenen gewaarborgd worden. Afhankelijk van de ernst van de situatie kan besloten worden of intern of externe ondersteuning ingezet wordt.

Vertegenwoordigers

De vertegenwoordigers Beleid Kindveiligheid bij JmeO Nederland zijn:

National coordinator:		
Angelique van Balen	angeliquevanbalen@ywam.nl	06 44264162
Amsterdam:		
Algemeen emailadres	safetyteamamsterdam@gmail.com	
Simon Achu	simonachu@ywam.nl	06 45113525
Ruth Achu	ruthachu@ywam.nl	06 10302754
Jenneke Hipona	Jennekehipona@ywam.nl	
Heidebeek:		
Algemeen emailadres	kindveiligheid.hb@ywam.nl	
Fedde Ypma	ypma@ywam.nl	06 23015567
Jonathan Vergauwen	jonathan@ywam.nl	06 43940495
Miranda Voogd	mirandavoogd@gmail.com	06 29224653

5. Verklaring Kindveiligheid

Verklaring

Ik verklaar dat:

- ik me zal houden aan het Beleid Kindveiligheid van JmeO,
- ik nooit een kind of jongere heb misbruikt, noch als kind noch als volwassene.
- ik geen seksuele gevoelens heb naar kinderen onder de leeftijd van 13 jaar,
- ik toestemming geef om deze verklaring te bewaren voor het doel van het Beleid Kindveiligheid.

Ik heb begrepen dat als tegen mij een klacht wordt ingediend aangaande het misbruik van kinderen, terwijl ik onder het leiderschap van JmeO sta, de beschuldiging grondig zal worden onderzocht in samenwerking met het bevoegde (burgerlijke) gezag.

Getekend: _____

Volledige naam: _____

Datum: _____

(In geval de verklaring geen deel is van een aanmeldingsprocedure ook met:)

Adres:

Paspoortgegevens: _____

Deel 2 - Voor leidinggevend

6. Rekrutering, screening en aanname

- 6.1 Wie zich bij JmeO aanmeldt (stafmedewerkers, vrijwilligers, studenten en deelnemers), wordt tijdens de aanmeldingsperiode zorgvuldig beoordeeld. En **ondertekent een formulier waarin akkoord wordt gegaan met het Beleid Kindveiligheid en waarin wordt verklaard dat er in het verleden geen veroordeling heeft plaatsgevonden voor misbruik van kinderen, gewelddadig gedrag of een andere veroordeling.** (Zie bijlage 1)
- 6.1.2 JmeO-stafmedewerkers, -vrijwilligers en -studenten die bij JmeO verblijven, worden tijdens hun aanmeldingsperiode beoordeeld op basis van minimaal twee referenties. De vragen aangaande kindveiligheid zijn onderdeel van het referentie formulier (zie bijlage 3).
- 6.1.3 JmeO Heidebeek informeert gasten over het Beleid Kindveiligheid dmv een poster en/of QR code in het gastenverblijf en vraagt gasten zich conform dit protocol te gedragen. JmeO Amsterdam laat het beleid lezen en ondertekenen tegelijk met het ondertekenen van het registratie formulier. Gasten die langer dan een dag bij JmeO verblijven, wordt gevraagd het Beleid Kindveiligheid te tekenen.
- 6.2 De verantwoordelijke voor het aanmeldingsproces verzekert zich ervan dat hij iedereen met een (bekend) verleden van kindermisbruik, voor verder advies en bespreking meldt bij de vertegenwoordigers Beleid Kindveiligheid op de basis. **Als een aanmelder de Verklaring Beleid Kindveiligheid niet wil of kan ondertekenen, dan wordt het protocol in sectie 8 van dit beleid zorgvuldig gevolgd.**
- 6.3 De verantwoordelijke voor het aanmeldingsproces zorgt ervoor dat de getekende verklaringen worden verzameld en, volgens de afgesproken procedures, worden bewaard.
- 6.4 Binnen een week na aankomst bij JmeO geeft het Team Beleid Kindveiligheid een uitleg over het beleid (bladzijde 3-8 van dit document). De projectleider/school-/cursusleider maakt voor het houden van deze inleiding een afspraak met een vertegenwoordiger Kindveiligheid.
- 6.5 Het overleggen van een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) is een vereiste voor iedereen wiens bediening te maken heeft met kinderen of kwetsbare mensen.
We vragen alle JmeO-stafmedewerkers een VOG in te leveren voordat ze op staf komen.
- 6.6 Bezoekende groepen wordt gevraagd de korte versie van het Beleid Kindveiligheid te ondertekenen (bijlage 1). Dat moet tijdens het aanmeldingsproces worden gelezen en ondertekend. In het geval dat niet is gebeurd, vindt dat alsnog plaats bij aankomst. De gastheer geeft een korte inleiding op het beleid, tegelijk met de uitleg van de andere regels die op de basis gelden.

7. Protocol voor het aannemen van hen die het Beleid Kindveiligheid niet kunnen ondertekenen

Wanneer een kandidaat aangeeft dat hij misbruik gepleegd heeft, of dat daarover onduidelijkheid bestaat (bijvoorbeeld als zijn getuigenis niet overeenstemt met de aanmelding) of wanneer hij weigert de verklaring te tekenen, dan wordt het aanmeldingsproces als volgt voortgezet:

A – Als de afdeling (of personeel) die de aanmelding behandelt, de kandidaat niet geschikt vindt, dan wordt de aanmeldingsprocedure afgebroken. De afdeling communiceert de redenen daarvoor rechtstreeks met de kandidaat en informeert daarover de teamleider Kindveiligheid.

B – Als de afdeling die de aanmelding behandelt, de kandidaat mogelijk geschikt vindt, dan wordt de aanmelding voorgelegd aan het Team Kindveiligheid.

- Om een goed beeld te vormen wordt de kandidaat uitgenodigd voor een gesprek met de school- of afdelingsleider of iemand van de personeelsafdeling en een vertegenwoordiger van het Team Kindveiligheid. Daarin wordt hem gevraagd om precies te vertellen wat er is gebeurd en welk onderzoeksproces en herstelproces, als dit er is geweest, heeft plaatsgevonden.

- Zie bijlage 4 als voorbeeld van een uitnodiging voor zo'n gesprek.

- Zie bijlage 5 voor vragen die tijdens zo'n gesprek gesteld kunnen worden.

- In het geval van een aanmelding vanuit het buitenland zou zo'n gesprek online kunnen worden gevoerd.

- Na het gesprek komt het Team Kindveiligheid samen om over de aanmelding te overleggen. De uitkomst daarvan wordt kenbaar gemaakt in een overleg met de basis leiders en de afdelings- c.q. schoolleider om vast te stellen hoe het aanmeldingsproces wordt voortgezet.

Na consultatie door het Team Kindveiligheid zijn er twee mogelijkheden:

1 – Het team concludeert dat de aanname niet gewenst is en zal adviseren de persoon niet aan te nemen. De aanmeldingsprocedure wordt afgebroken.

2 – Het team concludeert dat de situatie veilig is en dat het proces kan worden voortgezet.

– Het Team Kindveiligheid zal de basis leiders adviseren het aanmeldingsproces voort te zetten. De basis leiders besluiten of de kandidaat kan worden aangenomen. Daarna rond/ronden school en personeelsafdeling het proces af.

- Aannee van de kandidaat kan alleen als hij voor een substantiële periode 'clean' is. JmeO houdt een richtlijn van 10 jaar aan, maar die hangt af van de ernst en de duur van het misbruik en van het herstelproces. De kandidaat krijgt geen toestemming om met kinderen te werken. Hij krijgt een intensievere mentorrelatie, met een deskundig persoon waarbij leerbaarheid, transparantie de uitgangspunten zijn. De situatie wordt daardoor gemonitord en periodiek geëvalueerd.

In het geval de kandidaat-student/stafid wordt aangenomen, moet hij begrijpen dat JmeO Nederland zich het recht voorbehoudt om te allen tijde mensen in de gemeenschap te informeren over zijn geschiedenis.

Let wel - Het is de verantwoordelijkheid van het Team Kindveiligheid om een verslag te bewaren van dit proces, dat alleen toegankelijk is voor betrokkenen. Het moet worden geactualiseerd als dat nodig mocht blijken te zijn. Verslagen vermelden geen namen, alleen initialen.

Deel 3 - Voor vertegenwoordigers Kindveiligheid

8. Taken vertegenwoordigers Beleid Kindveiligheid

8.1 Informeren van stafmedewerkers over:

- 1.1. Gepast gedrag jegens kinderen.
- 1.2. Signalen van kindermisbruik (zie sectie 10 op blz. 15).
- 1.3. Verantwoordelijkheid om zorgen over en verdenking van misbruik naar voren te brengen.

8.2 Informeren van studenten en korte termijn deelnemers over:

- 2.1. Hun verantwoordelijkheid zich te houden aan het Beleid Kindveiligheid van JmeO, dat zij voor aankomst hebben getekend.
- 2.2. Met wie zij contact kunnen zoeken als ze iets zien waarover zij zich zorgen maken aangaande kindveiligheid.

8.3 Reageren op beschuldigingen van kindermisbruik door stafmedewerkers, studenten, vrijwilligers, ouders enz.

Op de manier zoals wordt uitgelegd in Protocol voor het rapporteren van zorgen over kindermisbruik aan vertegenwoordigers Beleid Kindveiligheid (deel 3, sectie 11).

8.4 Geregeld samenkomen om het beleid en de naleving ervan te evalueren

- 4.1. Bespreek in het Kindveiligheid Team hoe jullie het beleid structureel onder de aandacht kunnen blijven brengen.
- 4.2. Herzie het geldende Beleid Kindveiligheid als dat nodig is en doe voorstellen aan het landelijke Team Kindveiligheid.

8.5 Zie toe op het algemene welzijn van kinderen in JmeO

- 5.1. Bevorder in het algemeen de kindveiligheid.
- 5.2. Regel training voor stafmedewerkers over hoe je kindermisbruik en -verwaarlozing kunt identificeren en hoe je ermee omgaat. Bevorder bewustzijn over kindermisbruik en -verwaarlozing onder stafmedewerkers en anderen die in gebouwen van JmeO verblijven.

9. Vaststelling misbruik - Waarschuwingssignalen

Kindermisbruik komt voor in alle sociale klassen en etnische groepen. Er zijn echter risicofactoren rond kindermisbruik waarvan we ons bewust moeten zijn, en die behulpzaam kunnen zijn bij het vaststellen van misbruik. Dat zijn:

- een geschiedenis van misbruik
- stress en gebrek aan middelen
- alcohol- en/of drugsgebruik
- huiselijk geweld

Wanneer we deze tekenen waarnemen, is het belangrijk ervan bewust te zijn dat geen van deze tekenen op zichzelf noodzakelijkerwijs een teken van misbruik is. Misbruik is altijd een optelsom van verschillende factoren. Er kan altijd een andere reden zijn voor afwijkend gedrag van het kind, bijvoorbeeld de dood van een familielid. Trek niet te snel conclusies, maar neem waarschuwingssignalen serieus. Andersom gebeurt het dat bij een zorgverlener helemaal geen tekenen zijn die tot vraagtekens leiden. Dat hoeft niet te betekenen dat het kind liegt of overdrijft. Neem de situatie serieus, doe onderzoek en als het nodig is, onderneem actie op basis van wat je hoort van een mogelijk slachtoffer, zelfs wanneer de beschuldigingen worden ontkend (of anders voorgesteld) door de mogelijke misbruiker.

Het is belangrijk in gedachten te nemen dat een derde van de seksuele misdrijven tegen kinderen wordt gepleegd door personen onder de 18 jaar, van wie sommigen daarmee doorgaan als ze volwassen zijn geworden. Ook als iemand jonger is dan 18 jaar en misbruik pleegt, dan heet dat nog steeds seksueel misbruik. Ook jonge mensen moeten daarom tegen elkaar beschermd worden.

96 Procent van de kinderen is mishandeld door de biologische ouder. In alle jaren betreft het in de meerderheid van de gevallen emotionele verwaarlozing gevolgd door fysieke verwaarlozing. Seksueel misbruik wordt het minst gemeld. Bij 29 procent van de kinderen die mishandeling hebben meegemaakt was er sprake van meer dan één vorm van mishandeling (bron: <https://www.nji.nl/Kindermishandeling-Probleemschets-Cijfers>).

Teneinde signalen juist en helder te kunnen waarnemen moeten we ons bewust zijn van onze eigen normen en opvattingen. Omdat ieder zijn eigen opvatting en begrip heeft van kindermisbruik, zou er een open gesprek moeten worden aangemoedigd over wat 'normaal' of 'acceptabel' gedrag van kinderen en volwassenen tegenover kinderen wordt beschouwd. Dat zou zeker waardevol zijn in een internationale leefgemeenschap. Ook kunnen persoonlijke relaties en aarzelingen ons verhinderen om in actie te komen. Men kan denken aan: angst om een collega of ouders van het kind te kwetsen, niet weten hoe te reageren of waar naartoe te gaan, culturele verschillen, onzekerheid over de juistheid van de verdenking, en onzekerheid over jouw verantwoordelijkheid om iets aan het probleem te doen. In zo'n geval is het altijd goed even met een teamlid van het Beleid Kindveiligheid te praten en je zorgen openlijk te bespreken. Beter te vroeg te handelen dan later spijt te krijgen.

9.1 Waarschuwingssignalen bij lichamelijk misbruik

- Lichamelijke tekenen, onverwachte kneuzingen, snij- en brandwonden enz. op plaatsen waar dat niet normaal is of afdrucken van hand of riem. Patroon van verschillende wonden, bijtwonden.
- Angst, schuwheid, bang om naar huis te gaan, het vermijden van contact (specifiek lichamelijk contact), kleding die helemaal niet bij het weer past (te bedekkend).
- Problemen op school, asociaal gedrag, angst voor volwassenen.
- Angst voor medische zorg of onderzoek, weigerachtig bij het uitkleden voor sportactiviteiten (of bij het naar bed gaan tijdens een kamp).
- Terughoudendheid bij de verdachte als contact met hem wordt gezocht.
- Bij de verzorger: praat fysiek misbruik goed als een vorm van 'discipline', problemen om met boosheid om te gaan, gebrek aan zelfbeheersing en temperamentvol, de verklaring voor de verwonding wijkt af van die van het kind of is onrealistisch.

9.2 Waarschuwingssignalen bij emotioneel misbruik

- Overdreven schuwheid, angst, bang om iets fout te doen, ongecontroleerde agressie, zorg voor andere kinderen op zich nemen, buitensporig of asociaal gedrag, gedrag dat niet bij de leeftijd hoort, laag over zichzelf sprekend.
- Lusteloosheid, spanning, vijandigheid, eetproblemen, depressie, gebrek aan concentratie.
- Overreageren bij fouten, ontwikkelingsachterstanden, plotseling spraakgebrek, bovenmatige angst voor nieuwe omstandigheden.
- Ongepaste reactie op pijn (“Dit verdien ik”), neurotisch gedrag (bijvoorbeeld tics)
- Bij de verzorger: kleineert het kind, spreekt streng en kritisch tot het kind, problemen met boosheid, extreme zorg over het welzijn van het kind.

9.3 Waarschuwingssignalen bij seksueel misbruik

- Leeftijds-oneigen kennis van of interesse in seks.
- Ontwijkt andere mensen.
- Buitensporig gedrag: erg agressief of juist zeer passief.
- Destructief gedrag: pogingen tot zelfdoding of het toedienen van ander fysieke schade, drugsgebruik enz.
- Nachtmerries en bedplassen, sterke veranderingen in eetlust.
- Angst voor zekere personen of een familielid.
- Verandering in persoonlijkheid
- Perfect willen zijn, overreactie op kritiek.
- Plotseling tekenen van expliciet seksuele uitingen.
- Druk maken om kleding die wordt uitgetrokken.
- Problemen met zitten of staan, kapotte of bebloede onderkleding, zwellingen, kneuzingen of bloedingen rond de genitaliën.
- Zwangerschap speciaal onder de 16 jaar.
- Bij de verzorger: lijkt ongewoon controlerend of beschermend jegens het kind, vermijdt contact met andere volwassenen en kinderen.

9.4.1 Waarschuwingssignalen bij geestelijk misbruik

Het is vaak erg moeilijk om enig bewijs voor geestelijk misbruik te vinden, omdat groepsdruk of gevoelens van schuld een rol spelen. Toch kunnen sommige signalen wijzen op dit misbruik:

- Verwarring, angst over hun geloof, ongemak wanneer ze over het geloof praten.
- Verlangen om een bepaalde religieuze groep te verlaten, maar daartoe vanwege angst niet in staat zijn.
- Bovenmatig in beslag genomen over hoe iemand als volger van zijn geloof overkomt bij anderen.
- Gevoelens van niets hebben aan te bieden aan de gemeenschap.
- Constante boosheid en frustratie jegens God en andere leden van zijn religieuze groep.
- Angst voor het verlaten van de groep

9.4.2 Voorbeelden of kenmerken van geestelijk vernederende omstandigheden:

- Extreem, autoritaire structuur, eist of verwacht toewijding.
- Gehoorzaamheid aan het gezag onder alle omstandigheden.
- Geen ruimte voor het stellen van vragen, geloof dat de leider het altijd het beste weet.

- Gesloten gemeenschap, daarbuiten sociaal isolement.
- Nadruk op financiën.
- Nadruk op uiterlijke verschijning, imago.
- Elitair, exclusief, trots, superioriteit van de gemeenschap over anderen.
- Manipulatie, controle over de levens van individuen.
- Misbruik van de Heilige Schrift.

9.5 Waarschuwingssignalen bij verwaarlozing

- Altijd kleding dragen die niet met het weer overeenstemt, in slecht passende en vuile kleding en schoenen lopen, schamele persoonlijke hygiëne, ongewassen haar, niet behandeld lichamelijk letsel of ziekte, mager en altijd meer eten dan de andere kinderen (of zelfs in zijn zakken meenemend).
- Oncontroleerbaar, ontwrichtend, teruggetrokken, passief gedrag.
- Geen sociale relaties, continue moeheid.
- Bij de verzorger: problemen met verslavingen, onmachtig om op zichzelf te passen, weigert of stelt noodzakelijke gezondheidszorg voor het kind uit, laat baby's zonder oppas en oudere kinderen zonder toezicht alleen.

9.6 Waarschuwingssignalen bij getuige van huiselijk geweld

- Je kunt dezelfde signalen zien als bij 9.2 Waarschuwingssignalen bij emotioneel misbruik.

10. Protocol voor het rapporteren van zorgen over kindermishandeling

Wanneer basis leiders* op de hoogte brengen

De basis leiders worden in een vroeg stadium op de hoogte gesteld van een melding. Aangezien het Team Kindveiligheid niet weet wanneer er een melding zal plaatsvinden, kunnen ze de basis leiders niet van te voren op de hoogte stellen van het ontvangen van verklaringen of vragen van vermeende slachtoffers. Zodra ze deze ontvangen moet het Team Kindveiligheid de basis leiders informeren dat er een actieve melding is, in de beginfase. Dit betekent dat de basis leiders op de hoogte moeten worden gebracht voordat vervolggesprekken worden gevoerd met de vermeende dader of andere betrokken personen.

De basis leiders worden op de hoogte gebracht, maar de uitvoering en het onderzoek van de melding gebeurt door het Team Kindveiligheid totdat eventueel verdere actie vereist is (volgens het afwegingskader op pagina 18). Afgezien van gevallen waarin de basis leiders zelf of hun echtgenoten direct het onderwerp van de melding zijn, moet er transparantie zijn tussen het Team Kindveiligheid en de basis leiders over de aard van de melding.

Waarden achter het delen van informatie met de basis leiders.

We waarderen zowel vertrouwelijkheid als gezonde relaties. Mocht de melding leiden tot een melding bij VeiligThuis of de politie, dan is er al een duidelijk proces voor welke leiders binnen JmeO geïnformeerd moeten worden.

Daarom is het van belang dat het delen van informatie beperkt blijft zolang dit punt niet bereikt is.

De leden van het CSP team en de basisleider(s)* delen informatie over de melding uitsluitend onder elkaar. Indien na overleg het raadzaam of nodig is dat de melding met bepaalde mensen buiten deze groep gedeeld dient te worden (c.q. leden van het basisleiderschapsteam, nationaal leiderschapsteam of bestuur), mag informatie alleen gedeeld worden indien het relevant, gezond en noodzakelijk is voor die betreffende perso(o)n(en).

Iedereen die deze informatie van de basis leiders of het Team Kindveiligheid ontvangt, moet zich ervan bewust zijn dat de zaak vertrouwelijk blijft, met uitzondering van de gevallen waarin zij zich verplicht voelen om dit aan de gerechtelijke autoriteiten te melden.

*Voor YWAM Amsterdam zou dit de basis leider zijn die verantwoordelijk is voor de community/campus (niet alle 5 de basis leiders)

Algemene richtlijnen

Deze procedure voor verslaglegging van (vermoeden van) kindermisbruik en de verdere procedure is van toepassing op alle beschuldigingen van binnen en van buiten de organisatie. **Het is van belang dat dit protocol wordt begrepen door het leiderschap en de vertegenwoordigers Kindveiligheid van alle geledingen van JmeO in Nederland en dat zij ermee instemmen.** Er moet zorg voor worden gedragen dat het voor iedereen duidelijk is welke stappen moeten worden gevolgd met het oog op de veiligheid van kinderen en de bij de melding betrokkenen.

Het leidende principe bij het toepassen van de stappen is dat de veiligheid van het kind altijd de belangrijkste overweging is. Iedere vermoeden moet serieus worden genomen en om die reden is het belangrijk dat de procedure strikt wordt gevolgd. Speciale aandacht moet er zijn voor de vertrouwelijkheid en het delen van informatie met uitsluitend de mensen die daarvoor in aanmerking komen, zoals benoemd bij 4.2.4.

Rapportage van (vermoeden van) kindermisbruik kan het gevolg zijn van de volgende situaties:

- er is een klacht gekomen over mogelijk misbruik of verwaarlozing van een kind
- iemand is beschuldigd van misbruik in het verleden
- een kind meldt misbruik

Alle vermoedens van kindermisbruik moeten schriftelijk worden vastgelegd. Zie bijlage 2 voor zo'n formulier.

Wanneer een verslag van zorg of vermoeden van misbruik bij een vertegenwoordiger Kindveiligheid is binnengekomen, volg dan de stappen:

1. Als alleen mondeling verslag is uitgebracht, ga dan samen met de melder zitten om dat te maken. Help de melder om het formulier zo exact als mogelijk in te vullen; de antwoorden moeten gedetailleerd en objectief zijn. Bijvoorbeeld, als het gaat om de lichamelijke conditie van het kind, schrijf dan niet: 'Ze zag er slecht uit', maar: 'Ze had drie diepe sneden op haar linkerarm en haar haar was vies en ongekamd'.
2. Onderneem meteen actie door de melder ervan te verzekeren dat de zaak serieus wordt genomen en onderzocht. Vraag nog meer informatie als dat gepast is.
3. Overleg met de anderen van het Team Kindveiligheid. Informeer betrokkenen, zoals ouders, beschuldigde en basis leiders.

4. Ga in gesprek met de direct betrokkenen bij de casus. Maak hiervan een verslag. Soms kun je ook met het kind in gesprek gaan, dit is met name luisteren naar het kind. Wees je ervan bewust dat het ondervragen van een kind alleen door een professional gedaan mag worden. (Altijd de veiligheid van het kind in acht nemend.)
5. Vergelijk alle informatie over de vermoedens en evalueer die in het licht van jouw eigen professionele kennis van de signalen van kindermisbruik en -verwaarlozing.
6. *Onderneem, afhankelijk van de ernst van het verslag en de 'duidelijkheid' van de signalen, de verdere stappen of neem rechtstreeks contact op met Veilig Thuis, telefoon 0800 2000. Dit kun je ook doen om advies te vragen als je twijfelt. Dit is géén melding van misbruik.*
7. Verzeker je ervan dat alles wat is gezegd, opgemerkt en wat daarop is ondernomen, is vastgelegd (zie bijlage 4 voor het formulier).
8. Als er geen bewijs van misbruik is gevonden, moeten alle partijen daarvan op de hoogte worden gebracht.
9. Als misbruik is vastgesteld, stel dan het niveau van de ernst ervan vast aan de hand van het afwegingskader. (zie pagina 18).
10. Als het Team Kindveiligheid besluit om hulp te bieden en niet te melden, dan moet er voldoende kwaliteit en borging door de aangeboden hulp geboden worden om er zeker van te zijn dat het misbruik of de verwaarlozing stopt.
11. Als je beseft dat het nodig is om het misbruik te melden bij *Veilig Thuis*, laat de ouders dan weten dat je dat gaat doen. *Veilig Thuis* zal contact opnemen met de ouders en laten weten wie de melder is.
12. Overhandig zo nodig bij de melding aan *Veilig Thuis* alle relevante details die je wilt delen.
13. Verzeker je ervan dat de situatie rond het kind tijdens het hele proces veilig is.

Algemene opmerkingen over het proces:

- Het onderzoeksproces wordt vastgelegd en afgerond binnen dertig dagen na melding van het vermoeden van mishandeling. De nationale leider(s) worden geïnformeerd over alle zaken van kindermisbruik zodra deze bij *Veilig Thuis* worden gemeld.
- Ieder kindermisbruik door een stafmedewerker wordt altijd aan de nationale leider(s) gemeld.
- Zowel het slachtoffer als de vermoedelijke dader worden van het begin tot het eind van het proces met respect behandeld.
- Alle verslagen die tijdens het proces worden gemaakt, worden zorgvuldig en vertrouwelijk opgeslagen.
- Het is de rol van de aangewezen persoon (zie 4.5) om zich indien nodig met de media bezig te houden.
- Schat risico's in. Bescherm in het proces zowel het kind als de persoon die in staat van beschuldiging is. Houd rekening met het risico van een valse beschuldiging, maar ook dat het geven van te veel informatie aan de beschuldigde volwassene, een kind in sommige omstandigheden in gevaar kan brengen.

11. Afwegingskader

Het afwegingskader ondersteunt met vermoedens van huiselijk geweld en/of kindermishandeling bij het beslissen of een melding noodzakelijk is en, vervolgens, bij het beslissen of het zelf bieden of organiseren van hulp (ook) mogelijk is.

Het afwegingskader beschrijft wanneer het melden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling noodzakelijk is. En het afwegingskader beschrijft ook op welke gronden besloten kan worden dat het organiseren of bieden van hulp mogelijk is.

De vijf afwegingsvragen worden in onderstaande volgorde doorlopen.

Afweging 1. Heb ik een vermoeden van / is er sprake van huiselijk geweld?

Nee: Sluit af en leg vast in dossier.

Ja: Ga verder met afweging 2.

Afweging 2. Heb ik een vermoeden van / is er sprake van acute en/of structurele onveiligheid?

Nee: Ga verder met afweging 3.

Ja: Meld bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 t/m 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.

Afweging 3. Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren?

Nee: Meld bij Veilig Thuis.

Ja: Ga verder met afweging 4.

Bij acute en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.

Afweging 4. Werken de betrokkenen mee aan de geboden of georganiseerde hulp?

Nee: Meld bij Veilig Thuis.

Ja: Bied of organiseer hulp, ga verder met afweging 5.

Bij acute en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.

Afweging 5. Leidt deze hulp tot duurzame veiligheid?

Nee: Meld (opnieuw) bij Veilig Thuis.

Ja: Vervolg hulp met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen.

Bij acute en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.

Bijlage 1 - Beleid Kindveiligheid & verklaring

Omdat Jeugd met een Opdracht (JmeO) het welzijn en de veiligheid van kinderen zeer belangrijk acht, hanteert JmeO een beleid voor kindveiligheid. (Een kind is een persoon onder de 18 jaar.)

Om die reden vragen we u zorgvuldig de volgende richtlijnen te lezen en deze verklaring te ondertekenen. Indien u dat niet naar waarheid kunt of wilt doen, neem dan telefonisch of per e-mail contact met ons op, alvorens uw aanmeldingsformulier toe te sturen.

Indien gewenst kunt u een kopie van het hele Beleid Kindveiligheid toegestuurd krijgen.

Richtlijnen:

1. Het is zonder toestemming van de ouders niet toegestaan alleen met een kind te zijn op een plek waar anderen je niet kunnen zien. Vraag altijd toestemming aan de ouders voordat je hun kind meeneemt waar zij het kind niet kunnen zien; zorg ervoor dat ouders weten waar je bent met hun kind.
2. Handel onmiddellijk wanneer je ziet dat een kind gevaar loopt of iets gevaarlijks van plan is. En meld deze situatie aan een stafmedewerker, die de ouders van het kind zal informeren.
3. Geef andermans kinderen geen straf. Breng een medewerker op de hoogte wanneer je denkt dat correctie nodig zou kunnen zijn. Zij zullen dit dan aan de ouders doorgeven.
4. Geef kinderen onder de 12 jaar geen eten of drinken zonder toestemming van de ouders.

Verklaring

Ik verklaar dat:

- ik me zal houden aan het Beleid Kindveiligheid van JmeO Nederland,
- ik nooit een kind of jongere heb misbruikt, noch als kind noch als volwassene.
- ik geen seksuele gevoelens heb naar kinderen onder de 13 jaar,
- ik toestemming geef dat deze verklaring bewaard wordt voor het doel van het Beleid Kindveiligheid.

Ik begrijp dat wanneer een klacht van kindermisbruik tegen mij wordt ingediend, deze grondig zal worden onderzocht in samenwerking met de lokale overheid.

Voor- en achternaam: _____

Handtekening: _____ Datum: _____

Indien van toepassing: naam van de host: _____

Bijlage 2 - Formulier voor verslaglegging incidenten Kindveiligheid

Formulier voor het melden van vermoed misbruik. In te vullen door een vertegenwoordiger van het Beleid Kindveiligheid (met informatie van de melder).

Gegevens van het kind:

Naam:

Geslacht: jongen/meisje Leeftijd: Geboortedatum:

Adres:

.....

Samenstelling gezin:

Evt. handicap:

Band of betrokkenheid met JmeO Nederland:

Betrokken vertegenwoordiger Kindveiligheid:

Gegevens van de melder:

Naam:

Nationaliteit: Burgerlijke staat:

Adres:

Telefoon:

Relatie tot het kind:

Band of betrokkenheid met JmeO Nederland:

A. Verslag van de situatie

1. Uit welke gegevens blijkt de zorg? (Gebruik de woorden van het kind en exacte data, indien mogelijk.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Wie is de (mogelijke) veroorzaker? (Kennen we de persoon?)

.....
.....

3. Sinds wanneer worden de signalen opgemerkt? Door wie?

.....
.....
.....

4. **Hoe vaak en wanneer** worden de signalen opgemerkt? Nemen ze toe in **intensiteit** of in **aantal**?

.....
.....

5. Is de zorg gedeeld met anderen? Indien ja, wat en met wie?

.....
.....

6. Geeft de broer of zus ook signalen? Zo ja, wie en welke signalen.

.....
.....
.....

7. Hoe zit het op dit moment met de veiligheid van het kind?

.....
.....
.....

B. Eerder ondernomen actie(s)

1. Welke actie werd eerder ondernomen? Door wie?

.....
.....

2. Wat is besproken met de ouders/het kind? Met wie?

.....
.....

C. Afwegingskader (zie pagina 18)

Beschrijf hoe en waar de nodige actie wordt ondernomen, door wie en met welk doel:

.....
.....
.....
.....
.....

D. Terugkoppeling

Hoe, waar en door wie worden de resultaten vastgelegd en teruggekoppeld?

.....
.....
.....

Datum van de volgende ontmoeting

(In geval van ernstige/noodsituatie z.s.m. In andere gevallen binnen 3 weken.)

Datum: Tijd: Aanwezigen:

E. Resultaten acties

Beschrijft per actie of die is uitgevoerd, hoe het ging en wat de resultaten waren. Neem het afwegingskader (blz. 18) erbij en kijk of de zorgen er nog steeds zijn en volg het schema.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....

F. Verdere beschrijving van de ingeslagen route

Datum volgende ontmoeting
(In geval van ernstige/noodsituatie z.s.m. In andere gevallen binnen 3 weken.)

Date: Tijd: Aanwezig:

De informatie van de melder is correct vastgelegd.

Samengesteld door: (vertegenwoordiger)

Datum:

Bespreek dit formulier in het team Kindveiligheid en zo nodig met de nationale coördinator Kindveiligheid.

Bijlage 3 - Vragen om in de referentief formulieren op te nemen

De gegadigden worden ervan in kennis gesteld dat hun referenties enkele vragen over dit onderwerp worden gesteld.

De volgende vragen worden in het referentief formulier opgenomen:

1. Is er enige reden tot zorg over het gedrag van deze persoon aangaande kinderen?
2. Heeft een kind, ouder of andere volwassene ooit een klacht (of beschuldiging) geuit over deze persoon aangaande kinderen?
3. Zou u enige terughoudendheid hebben om uw eigen kind of een kind van een bekende aan de zorg van de kandidaat toe te vertrouwen?
4. Wanneer u een van de antwoorden met ja hebt beantwoord, kunt u dan uitleggen waarom?

Bijlage 4 - Voorbeeld e-mail voor kandidaten die de verklaring niet tekenen

Beste

Bedankt voor de interesse die je hebt getoond in deelname aan [school of cursus].

... .. [gepaste opening]

Je hebt aangegeven dat je de Verklaring Kindveiligheid niet hebt kunnen of willen ondertekenen. Of je hebt de verklaring getekend, maar de andere informatie die we bij jouw aanmelding zijn tegengekomen en/of informatie uit referentieformulieren staan naar ons oordeel in conflict met wat jij hebt verklaard. [maak de keus die van toepassing is]

Daarom nodigen we je uit om dit in een nader gesprek met ons toe te lichten. We volgen deze procedure, omdat we in een leefgemeenschap wonen met veel kinderen. Het is onze plicht om een omgeving te scheppen die voor hen zo veilig mogelijk is.

Tijdens het gesprek zal de school- of cursusleider aanwezig zijn alsmede iemand van het Team Kindveiligheid. Het doel ervan is om een zo helder mogelijk begrip te krijgen waarom je de verklaring niet kunt of wilt tekenen. Op basis van deze informatie gaan we beoordelen of, en zo ja onder welke voorwaarden, je de aanmelding kunt voortzetten.

Het gesprek heeft een zeer vertrouwelijk karakter. Toch is het goed om te weten dat, teneinde tot een verantwoord besluit te komen, de nodige mensen bij de situatie worden betrokken. Dat zijn de leiding van de school/cursus, het Team Kindveiligheid en de basis leiders.

... .. [passende afsluiting]

Met vriendelijke groet,

... ..

Bijlage 5 - Mogelijke vragen die tijdens het gesprek aan de orde komen

Mogelijke vragen om door een vertegenwoordiger Kindveiligheid te stellen tijdens een gesprek met een kandidaat die de Verklaring Kindveiligheid niet kan of wil ondertekenen.

Maak aantekeningen om na het gesprek uit te werken en als rapport te overhandigen aan het Team Kindveiligheid. Wees je bewust dat de geïnterviewde altijd om een kopie van het verslag kan vragen!

Ga het gesprek in met een houding van respect (houd rekening met culturele aspecten). Leg de procedure uit.

1. Wat is er precies voorgevallen?
2. Waar en wanneer vond het misbruik plaats?
3. Met welke frequentie?
4. Met hoeveel kinderen?
5. Houd was/waren het/de kind(eren)?
6. Wat was het geslacht van het/de kind(eren)?
7. Wat veroorzaakte het misbruik? (Machteloosheid, lust, verleiding, stemmen in je hoofd...)
8. Wanneer hield het misbruik op?
9. Wat was de reden dat het ophield?
10. Is het misbruik gemeld bij de politie?
11. Zo ja, wat gebeurde er als gevolg daarvan?
12. Kun je een VOG overleggen?
13. Is er contact geweest met *Veilig Thuis*?
14. Is er hulp geboden?
15. Zo ja, door wie?
16. Ontvang je op dit moment nog steeds hulp?
17. Zo niet, wat is de reden dat die is gestopt?
18. Vind je het goed dat we met de referenties hierover contact opnemen?
19. Heb je spijt betuigd of vergeving gevraagd aan het slachtoffer en zijn familie?
20. Zo ja, hoe hebben ze daarop gereageerd en hoe is je relatie met hen nu?

Bijlage 6 - Mogelijke vragen die tijdens het gesprek met ouders gebruikt kunnen worden

1. Hoe gaat het nu met u?
2. Wat gaat er goed en waar maakt u zich zorgen over?
3. Ik hoor u zeggen dat de sfeer in huis niet altijd prettig is. Kunt u dat uitleggen?
4. Ik zie dat jullie het niet eens zijn met elkaar, klopt dat?
5. U vertelt dat er regelmatig ruzie is, kunt u daar meer over vertellen?
6. Ik zag tijdens het vorige bezoek bij jullie thuis dat jullie ruzie met elkaar kregen over de kinderen. Anne wilde buiten spelen en u vond dat zij binnen moest blijven, terwijl Max dat onzin vond en haar naar buiten liet gaan. Daarop ontstond een heftige woordenwisseling. Klopt dat?
7. Kunt u uitleggen waar jullie het dan niet over eens zijn?
8. Wat gebeurt er wanneer jullie ruzie krijgen over de kinderen/financiën/...?
9. Waar is de laatste ruzie over gegaan? Wat zegt uw partner dan en hoe reageert u?
10. Wanneer heeft u het gevoel dat de ruzie escaleert?
11. Hoe ziet een heftige ruzie er bij jullie uit?
12. Kunt u de heftigste ruzie die jullie hebben gehad voor de geest halen?
13. Kunt u vertellen waar deze over ging?
14. Wanneer hebben jullie elkaar geslagen en wat heeft u toen gedaan? En wat deed uw partner?
15. U geeft aan dat u het gevoel hebt dat het bloed onder uw nagels wordt gehaald, hoe voelt u zich dan en wat doet u op zo'n moment?
16. Wat gebeurt er dan en hoe reageert u? En uw partner?
17. Ik zie dat u er nu weer kwaad over wordt." "Wat gebeurt er bij u vanbinnen als u kwaad wordt?
18. Wat denkt u dan?", "Wat voelt u dan?", "Wat zou u dan het liefst willen doen?
19. Dat zegt u vast niet zomaar. Kunt u iets meer vertellen wat de reden is om dit te zeggen?
20. Hoe is het voor u om in deze situatie te leven?
21. Zijn er ook momenten dat de ruzies minder zijn? Wat was er toen anders?
22. Ik zie aan u dat het u veel doet. Hoe lukt het u om deze situatie vol te houden?
23. Ik kan me voorstellen dat u hier verdrietig over bent.
24. U bent niet de enige die het hiermee moeilijk heeft, ik zie regelmatig mensen hiermee worstelen.
25. Wat maakt het dat u onder deze moeilijke omstandigheden toch door bent gegaan?
26. Begrijp ik goed dat jullie beiden dit gesprek willen om te onderzoeken hoe het beter kan gaan en hoe jullie de ruzies kunnen stoppen?
27. Ik merk dat jullie beiden een goede oplossing willen vinden voor deze terugkerende ruzies.
28. Stel dat we een halfjaar verder zijn, hoe zou u dan willen dat de situatie is?
29. Stel dat u drie wensen mag doen, wat zou u dan wensen?
30. Stel dat ik aan uw zoon vraag hoe het thuis gaat, wat zou hij zeggen?
31. Als ik aan uw moeder vraag hoe het met u gaat, wat zegt zij dan?
32. U heeft mij verteld dat u weet dat uw gezin in de problemen komt wanneer u drinkt en xtc gebruikt, omdat u dan agressief wordt. Het feit dat u dit weet en dit toch blijft doen, geeft mij het idee dat u een reden hebt om te drinken en te gebruiken. Wilt u daarover iets vertellen zodat ik u beter kan begrijpen?
33. Wat voor gevolgen heeft dit voor uw partner en kinderen?

34. Wat zou u nu het liefst willen?
35. Waar kan ik u bij helpen?
36. Wat spreken we af?

Bijlage 7 - Gevallen van kind tot kind, waarbij sprake is van seksuele activiteit of pesten

Kindermishandeling kan alle vormen van misbruik omvatten. Als een kind jonger dan 18 jaar misbruikt wordt door een ander kind jonger dan 18 jaar, wordt dit doorgaans als misbruik beschouwd als er meer dan drie jaar verschil is tussen de leeftijden van de kinderen, of als er een verschil in verantwoordelijkheid, is, vertrouwen of macht is. Als er minder dan drie jaar leeftijdsverschil is en er geen significant verschil is in verantwoordelijkheid, vertrouwen of macht, wordt wat normaal gesproken als misbruik wordt gedefinieerd, doorgaans als ongepast gedrag beschouwd.

Ongepast seksueel gedrag tussen kinderen moet voldoen aan de bovenstaande definities, maar zal van geval tot geval worden bekeken met de nadruk op het proberen de motivatie van het gedrag te begrijpen.

Pesten of misbruik door leeftijdgenoten wordt gedefinieerd als opzettelijk agressief gedrag ten opzichte van een kwetsbaarder kind en kan een breed scala aan fysiek of verbaal gedrag omvatten.

In gevallen van ongepast seksueel gedrag, pesten of misbruik door leeftijdgenoten, zal een passend actieplan worden opgesteld om het zorgwekkende gedrag en de gevolgen ervan aan te pakken.

Elke stafmedewerker, ouder, wiens kind (jonger dan achttien jaar) bekend is of wordt verdacht van het beginnen met misbruik of ongepast seksueel gedrag met een ander kind, zal meewerken aan een onderzoek. Als er ongepast gedrag wordt geconstateerd, zal er een passend actieplan opgesteld worden om de oorzaken en gevolgen van het misbruik of ongepast seksueel gedrag op te lossen, rekening houdend met factoren als leeftijd, leeftijdsverschil tussen het kind dat het beledigende gedrag heeft ervaren en het kind dat het beledigende gedrag heeft vertoond, de ernst van de overtreding(en), erkenning van verantwoordelijkheid en effectieve behandeling. Voortzetting bij JmeO zou van geval tot geval worden beoordeeld en vereist een succesvolle afronding van een effectieve behandeling en andere hierboven genoemde factoren. Het niet naleven van het Plan van Aanpak zal leiden tot uitsluiting van de 'persoon' om enige JmeO-bijeenkomst bij te wonen en zal leiden tot een advies aan de basis leiders/het leiderschapsteam om consequenties te formuleren.